

عنوان مقاله:

رابطه تنبلی سازمانی با بی تفاوتی سازمانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی چالش ها و راهکارهای نوین در مهندسی صنایع و مدیریت و حسابداری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه میرشکار - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی، گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران.

ناصر ناستی زایی - دانشیار مدیریت آموزشی، گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از چالش هایی که اخیراً سازمانها با آن دست و پنجه نرم میکنند، مسئله تنبلی سازمانی است که میتواند پیامدهای مختلفی از جمله بی تفاوتی سازمانی را به دنبال داشته باشد. هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه تنبلی سازمانی با بیتفاوتی سازمانی در کارکنان دانشگاه سیستان و بلوچستان بود. روش پژوهش توصیفی-همبستگی بود. به شیوه نمونه گیری طبقه ای-تصادفی 150 نفر از کارکنان دانشگاه سیستان و بلوچستان از طریق دو پرسشنامه تنبلی سازمانی (غفاری نیا و رستمی، 1396) و بی تفاوتی سازمانی (داناپیفر، سالاریه و نوروزی، 1389) مورد مطالعه قرار گرفتند. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون تی تک نمونه ای، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون همزمان با کمک نرم افزار اس پی اس نسخه 21 استفاده شد. یافته ها نشان داد مقدار تنبلی سازمانی و بی تفاوتی سازمانی کارکنان در سطح پایین تر از حد متوسط قرار داشت. مقدار ضریب همبستگی تنبلی سازمانی و زیر مولفه های آن: ویژگیهای کار، ویژگیهای گروه و ادراکات فردی با بی تفاوتی سازمانی به ترتیب برابر با 0/653، 0/299، 0/599 و 0/698 می باشد که همگی مثبت و معنادار هستند. یافته های رگرسیون هم نشان داد که تنبلی سازمانی میتواند 49/1 درصد از تغییرات بی تفاوتی سازمانی کارکنان را پیش بینی کند و در این میان فقط مولفه ی ادراکات فردی با مقدار بتای 0/624 از توان پیشبینی تغییرات بی تفاوتی سازمانی کارکنان برخوردار بوده است.

کلمات کلیدی:

کارکنان نامرئی، تنبلی سازمانی، بی تفاوتی سازمانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1045898>

